

Odluka:

VSRH Rev x 734/2012-2

Zbirni podatci

Broj odluke: VSRH Rev x 734/2012-2

Datum odluke: 28.01.2014

Vrsta odluke: Rješenje

Vrsta predmeta: Građanski - revizija (predmeti stariji od 10 godina)

Odjel: GRAĐANSKI ODJEL

[Poveznica do dokumenta na portalu IUS-INFO](#)

Tekst

REPUBLIKA HRVATSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

Broj: Rev-x 734/12-2

R J E Š E N J E

Vrhovni sud Republike Hrvatske u Zagrebu u vijeću sastavljenom od sudaca Katarine Buljan predsjednice vijeća, Aleksandra Peruzovića člana vijeća, Viktorije Lovrić članice vijeća, Marine Paulić članice vijeća i Slavka Pavkovića člana vijeća i suca izvijestitelja, u pravnoj stvari tužitelja D. B. iz P., Republika Bosna i Hercegovina zastupanog po punomoćniku M. V., odvjetniku u S., ..., protiv tužene C. osiguranje d.d. F. S. iz S., ..., zastupane po punomoćnici S. Š. M., radni naknade štete, odlučujući o reviziji tužitelja protiv presude Županijskog suda u Splitu posl. broj Gžx-1366/11 od 26. listopada 2011. kojom je djelom potvrđena, a dijelom preinačena presuda Općinskog suda u Splitu posl. broj P-235/06 od 18. travnja 2011., u sjednici održanoj 28. siječnja 2014.,

r i j e š i o j e:

Ukida se presuda Županijskog suda u Splitu posl. broj Gžx-1366/11 od 26. listopada 2011. u dijelu pod st. I i st. III. izreke i presuda Općinskog suda u Splitu posl. broj P-235/06 od 18. travnja 2011. u dijelu pod st. I. izreke, te se predmet u tom dijelu vraća prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

Obrazloženje

Prvostupanjskom presudom odbijen je tužbeni zahtjev tužitelja za naknadu nematerijalne štete od 740.000,00 kn, za naknadu materijalne štete od 93.248,00 kn kao i tužbeni zahtjev tužitelja za isplatu mjesečne rente za tuđu pomoć i njegu po 1.800,00 kn počem od 15. ožujka 2001. pa ubuduće (st. I. izreke). Nadalje, tom presudom obavezana je tužena nadoknaditi tužitelju parnični trošak od 142.632,32 kn.

Drugostupanjskom presudom odbijena je žalba tužitelja te

potvrđena prvostupanjska presuda u dijelu pod st. I. izreke (st. I. izreke). Nadalje, tom presudom djelomično je odbijena žalba tuženika te je potvrđena prvostupanjska presuda u dijelu gdje je tužena obavezana tužitelju nadoknaditi parnični trošak do 68.480,15 kn (st. II. izreke). Konačno, tom presudom prihvaćena je žalba tužene, te je preinačena prvostupanjska presuda u dijelu gdje je prihvaćen zahtjev tužitelja za naknadu parničnog troška preko iznosa od 68.480,15 kn do iznosa od 142.632,32 kn (za iznos od 74.152,17 kn) na način da se u tom dijelu zahtjev tužitelja za naknadu parničnog troška odbije (st. III. izreke).

Protiv drugostupanjske presudu u dijelu pod st. I. i st. II. izreke reviziju je u smislu odredbe čl. 382. st. 1. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11 – dalje: ZPP), a koja se odredba u ovom slučaju primjenjuje na temelju odredbe čl. 53. st. 4. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", broj 57/11) podnio tužitelj iz razloga bitnih povreda odredaba parničnog postupka te pogrešne primjene materijalnog prava.

Tužena nije davala odgovor na reviziju tužitelja.

Revizija tužitelja je osnovana.

Postupajući sukladno odredbi čl. 392. a. st. 1. ZPP revizijski sud u povodu revizije iz čl. 382. st. 1. toga Zakona, ispituje pobijanu presudu samo u onom dijelu u kojem se ona pobija revizijom i samo u granicama razloga određeno navedenih u reviziji.

Predmet spora je tužbeni zahtjev tužitelja pobliže naveden u izreci prvostupanjske presude za naknadu nematerijalne i materijalne štete koju trpi uslijed tjelesnih ozljeda zadobivenih u prometnoj nezgodi koja se dogodila 6. srpnja 1992..

Tužena je u postupku prigovorila osnovanosti tužbenog zahtjeva, jer da je u konkretnom slučaju iscrpljena svota osiguranja do koje za štetu odgovara tužena. Prvostupanjski sud je u postupku proveo financijsko vještačenje po vještaku M. D., a iz čijeg nalaza i mišljenja proizlazi da je tužena iz predmetnog štetnog događaja već isplatila više od 237.091.-DM, a koji iznos je bio propisan kao najviši iznos osigurane svote za koju tužena odgovara (odluka

Vlade Republike Hrvatske - "Narodne novine", broj 62/91). Nakon toga, a po prigovoru tužitelja na nalaz i mišljenje vještaka M. D., prvostupanjski sud je odredio provesti novo vještačenje po vještaku aktuaru D. V., te je pozvao tužitelja da predujmi trošak tog vještačenja. Kako tužitelj nije predujmio trošak tog vještačenja prvostupanjski sud zaključuje da tužitelj nije uspio dokazati da u konkretnom slučaju ne bi bila iscrpljena svota osiguranja.

Time je prvostupanjski sud počinio bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 1. u vezi čl. 7. st. 1. i čl. 219. st. 1. ZPP. Pogrešno prvostupanjski sud zaključuje da je na tužitelju bio teret dokaza na okolnost da u konkretnom slučaju ne bi bila iscrpljena svota osiguranja. Naime, kada je tužena prigovorila osnovanosti tužbenog zahtjeva jer da je u konkretnom slučaju iscrpljena svota osiguranja onda je shodno odredbi čl. 7. st. 1. i čl. 219. st. 1. ZPP na tuženoj bio teret dokaza na tu okolnost.

Netom navedena bitna povreda odredaba parničnog postupka imala je utjecaja na pravilnost i zakonitost pobijane prvostupanjske presude. Ovo stoga što o osnovanosti prigovara tužene da bi u konkretnom slučaju bila iscrpljena svota osiguranja ovisi osnovanost tužbenog zahtjeva tužitelja.

Odlučujući o žalbi tužitelja drugostupanjski sud pravilno zaključuje da se limit obaveza i osiguravatelja utvrđuje prema ukupnoj šteti u jednom štetnom događaju, bez obzira na broj oštećenih osoba, a da se iznos štete prema kojemu se utvrđuje opseg odgovornosti osiguravatelja obračunava tako da se novčana šteta uzima u iznosu u kojem se nastala, a nenovčana, materijalna i nematerijalna šteta da se utvrđuje prema cijenama odnosno kriterijima u vrijeme štetnog događaja. Odnosno pravilno drugostupanjski sud zaključuje da iz nalaza i mišljenja vještaka M. D. nije moguće zaključiti da li je u konkretnom slučaju iscrpljena svota osiguranja, jer je navedeni vještak preračunavala osiguranu svotu i isplaćene naknade u DM.

No, i drugostupanjski sud pogrešno smatra da je u konkretnom slučaju na tužitelju bio teret dokaza da nije iscrpljena svota osiguranja. Time je dakle i drugostupanjski sud počinio istu bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 1. u vezi čl. 7. st. 1. i čl. 219. st. 1. ZPP.

Drugostupanjski sud počinio je i bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 1. u vezi čl. 375. st. 1. ZPP. Ovo stoga, što je drugostupanjski sud u obrazloženju pobijane drugostupanjske presude propustio ocijeniti žalbeni navod tužitelja koji je od odlučnog značaja za ishod spornog odnosa među strankama. Naime, tužitelj je u žalbi ukazivao da je prvostupanjska presuda nezakonita i iz razloga što je prvostupanjski sud propustio uzeti u obzir okolnost da su u predmetnom štetnom događaju sudjelovala dva vozila (HVO-004-D kojim je upravljao G. O. i vozilo MA-492-85 kojim je upravljao M. T.), da su obadva vozača odgovorna za predmetnu štetu tužitelja, da je i tužena kao osiguravatelj odgovorna i tužitelju za štetu prouzročenu po svakom od tih vozila, te da je u konkretnom slučaju prigovor iscrpljenosti svote osiguranja valjalo raspraviti na način da se u konkretnom slučaju izvrši zbrajanje

limita osiguranja tužene za svako od vozila koja su sudjelovala u predmetnom štetnom događaju.

No, o netom navedenom žalbenom navodu tužitelja drugostupanjski sud u pobijanoj drugostupanjskoj presudi ne daje ocjenu.

Radi iznesenog, valjalo je na temelju odredbe čl. 394. st. 1. ZPP ukinuti drugostupanjsku presudu u pobijanom dijelu, te prvostupanjsku presudu u dijelu pod st. I. izreke i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

U ponovnom postupku prvostupanjski sud će otkloniti nedostatak na koji je ukazano ovim rješenjem, te će nakon što raspravi i utvrdi sve činjenice odlučne za ishod spornog odnosa među strankama ponovno odlučiti o predmetnom tužbenom zahtjevu tužitelja.

U Zagrebu, 28. siječnja 2014.

Predsjednica vijeća:
Katarina Buljan, v.r.